

ARESTOWANIE (18) *sb n*

Końcowe e pochylone, wszystkie inne samogłoski jasne.

sg N arestowanie (4). ◇ G arestowania (3). ◇ A arestowanie (2). ◇ I arestowaniem (1). ◇ L arestowaniu (7). ◇ pl A arestowania (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. praw. *Urzędowe zatrzymanie osoby lub zajęcie jej majątku na wniosek poszkodowanego dla zabezpieczenia jego roszczeń aż do rozstrzygnięcia sprawy przez sąd; areszt, sekwestr [arestatio Łac śr] (15) : od pieniędzy ktore w Arestowaniu są Zapkościer 2; ale Itárfzé Státuty około dochodzenia zbiegłych kmieci przez árestowania w mocy záchowamy SarnStat 664, 440, 514.*

arestowanie kogo, czego (11): Poštepek około árestowania koniá GroicPorz oo3, ee; Arestowanie pieniędzy v Polného Pifarzá. SarnStat 428; O árestowaniu kmieci zbiegłych. SarnStat 514; O árestowaniu nieosiádlégo. SarnStat 514; áby Spifzanie y infzy z dolnych kráiów Węgierfskich želázo/ miédz/ y iná fpizę [...] nie gdzie indziew/ ieno w mieście Sąddeckim fkladáli/ y przedawáli [...] pod árestowaniem y vtráceniem rzeczy przeciwko takim/ którzyby lie co innégo vczynic wazyli. SarnStat 966, 514 [2 r.], 526, 664, 1161.

2. Protest, odwołanie, unieważnienie [arestatio Łac śr] (3) : *Część po odprawieniu sądu Tribunálfskiego, Té tytuły rewidowác: Exekucia. Salaria. Arestowanie. Appellácia. Remiffię. Záviefzenie ípraw. SarnStat 850, 805.*

arestowanie czego: O Arestowaniu ípraw ofádzonych. Gdy kto kogo zda niespráwiedliwie/ zdány niecb árestuie zdáne w Księgách. SarnStat 160.

Cf **AREST, ARESTOWAĆ**